WROŚENJE JEZUSA 23/24 SEPTEMBRA 2025

Joshua Mhlakela

WROŚENJE JEZUSA 23/24 SEPTEMBRA 2025

JANO PŚEDŁOGU PŚEŁOŽKA

Slědk 6. julija 2025 w engelskem originalu Truth Limited

Dermotna wersija toś togo wózjawjenja móžo se z interneta ześěgnuś.

Wopśimjeśe toś togo pósołstwa jo teoretiski tak swětodaloko a uniwerselne, až se wóni pominaju, až se toś ten e-booklet lichy a njeglědajucy na awtorske pšawo do kuždeje rěcy abo kuždego dialekta pśełožyjo a se w pódobnej wašni wšuźi na toś tom swěśe lichotnje rozdźělijo.

PŚISPOMNJEŚE WUDAWARJA

Jezus Kristus se wrośijo, aby kśesćijańsku cerkwju pak 23. pak 24. septembra gregorianskego kalendarja pśewjadł. Toś tej datowej pokšajnej swěźenja w Israelu ako teke zachopjeńkoju žydojskego nabóžnego nowolětnego lěta (Rosch Haschana) lěta 5786. W terminologiji cerkwje jo to dłujko wócakowane znjeměrnjenje wósady a jo se z duchneju swajźbu mjazy Jezusom a cerkwju ako swójeju młodeju "njewjestu" pširownało.

Buźo se w wokognušu pśez wšykne casowe cony swěta wótměwaś, a zawěsće budu teke te na łoźi Mjazynarodneje swětnišćoweje stacije wuzamknjone. Groni se, až se miliony bźez kuždego znamjenja zgubiju a jano swóje skłaźone drastwy slědk daju, což zbytk swěta do sedymlětneje periody napadowarja waliju, kótarež dojśpiju z zasejwužywanim Jezusa swój wjerašk. Tenraz buźo wón 15. septembra 2032, kenž se ze žydojskim wujadnańskim dnjom (Jom Kippur) gromadu pśiźo, zjawnje zjawiś, aby z Jeruzalema ako kral kralow a kněz kněz knězow pśez cełu zemju knězył. Toś ta rozpšawa póchada wót Joshua Mhlakela z Janburga, ako jo se wót něgajšnego kśesćijańskego casnikaŕskego reportarja nagrawała. Wón zepěra se na youTube-podcast z bratšom Joshua – God 's Voice Daily a Centwinz, kótarejž stej se w juniju 2025 wusćełałej.

Wót togo casa jo se jogo znankstwo wót drugeje Pódpołdnjoweje Afriki, sotšy w Kristusu, wobkšuśił, kenž Jezus pósołstwo pósrědnijo, w kótaremž jo wobkšuśił, až se na toś tom bliskem pozawnowem swěźenju zasej wrośijo. Maran Atha!

Mójo mě jo Joshua Mhlakela. Bydlim w Janburgu, pśidu pak spócetnje z Kapstadta. Wěrim do Jezusa a som źinsa zwólniwa, pósołstwo pósrědniś, kótarež jo mě pósłał, aby je ze swětom źělił.

Njejsom žeden pósoł, fararja abo biskup – jano jadnory, zasej narożony, kšawjański wěrjecy na Jezusu. Pójdu něnto južo někotare lěta z Knězom. Toś mógu twarźiś, až jogo wósobinski znajom.

Cu wšyknym groniś, až wuglědanje njepósrědnje. Teke gaž njejsy na to pšigótowany – jo to pšigótowane za tebje. Nježli až som se 1982 narożił, jo měł mój nan cowanje, w kótaremž jo se wón pokazał, mě Joshua pomjeniś. To jo było dłujko nježli až jo było technologije, aby rod njenarożonego góleśa póstajił.

Na zakłaźe někotarych komplikacijow w běgu narożenja jo gójc mójima starjejšyma pak zdźělił, až mógał se pak njaboge abo zranjone narożiś. Ako som se bźez problemow narożił, jo mě pomjenił toś ten gójc ako źiwe góle. Ten samy źeń mójeje narożenja jo mója maś pla mnjo lažała na brjuše, ako jo zacuwała, kak spirituelnu móc jo wopytała, ju znapśeśiwiś. W jeje wójowanju pśeśiwo toś tej mócy jo se skóro wobrośiła a zabyła, až som lažał na jeje brjuše. Gaby se wobrośiła, by na zemju padnuła a by se śěžko zraniś mógała, snaź samo smjertnje. Na gluku jo Ju Bog dopominał na móju pśibytnosć a jo ju póstajił, se kšuśe na mnjo źaržaś, pśez což ten duch se zgubijo. Ako som był něźi styri abo pěś lět stary, som se něźi mjasec dłujko wót někogo wótwjadł, kenž jo móju familiju znał.

Ako źiw jo informěrował induk policiju a jo k tomu wjadł, až stej mě a mójej starjejšej mě wumóžyłej. Dopominam se hyšći na ten cas – kak som jadnorje na schójźeńkach njeznateje jsy sejźeł a cеły źeń płakał.

Ako som był teenager, něźi 16 abo 17, som měł sebjemordaŕske mysli. Žycym sebje dłymoko, swójomu žywjenju kóńc sajźiś, a som namakał wjele góźbow, to cyniś. Dopominam se na góźbu, ako som wopytał sebje žywjenje wześ, ale krotko nježli som mógał jadnaś, jo Bog zapśimnuł. Smjerś jo wót wokognuśa mójogo naroda w mójom žywjenju prezentna. Groni se cesto, až kuždy wumrějo, ale pó bibliji dajo kupku luźi, kótarež smjerś žednje dožywiju. W 1. Korintherje 15,51-52 groni Pawoł, "Njebuźomy wšykne spaś." To wóznamjenijo, až kuždy njewumrějo; Skerjej buźomy wšykne we wokognuśu, w malsnem błysku pśeměnjone. Buźomy se wót smjertneje bytosći k njesmjertnym bytosćam pśeměniś. Bog nam nowe śěło dari, w kótarychž nigda smjerśi zmakajomy. Togodla se myslim, až jo duch smjerśi mě slědował, pśeto snaź jo Satan tencas wěźeł, až buźo mój pśiducy žywjeński zaměr w tom wobstojaś, wšyknym k wěsći daś, až buźo to kupka luźi dawaś, kótarež Boga wuzwóliju a smjerś njedožywiju. Tak stoj smjerś ako mója winika, a wón jo teke Pśeśiwnikojskego Boga.

W Amosu 3:7 se groni, "Kněz nic njecyni, bźez jogo planow, profeta, jogo plana jo se wózjawił." Njejsom drje žeden profet, ale naglědam se za kněza. Źinsa wótekšyjo Bog swój plan teke cłowjeka swěta.

W lěśe 2000 som konwertěrował ku kśesćijaństwu. Ako Teenager som pśepódał swójo žywjenje Jezusa, za tym až som měł z sebjemordaŕskimi myslami wójowaś. Mě se zda, až som 19, ako som Jezusa pśiwzeł a se jomu pósćił. W samskem lěśe, ako som był źěl cerkwje, do kótarejež som woglědał, smy woglědali do domow luźi, aby se za nje módlili. Jadno wótpołdnja, ako smy toś te domy spušćili a na drogu šli, som wiźeł janźela pódla nas, kenž jo był tak wusoki ako twarjenje abo nejwušy bom w bliskosći. Ten janźel jo se mjacoju šwignuł a se pšecej zasej wobglědował, ako by kšěł nas šćitaś. Móje pśijaśele pak njejsu sebje togo wědobne byli. Njejsom jim to napśeśiwo naspomnjeł, dokulaž njejsom sebje wěsta była, co jo to wóznamjeniło. Weto jo to jadno z mójich prědnych zmakanjow z duchownym wobłukom ako zasej narożony kśesćijan. Wótergi, gaž som šeł k cerkwi abo wóna zasej spušćiła, som wót pśibytnosći Swětego Ducha pśeważyła a som měł zacuśe, ako by Jezus pódla mnjo šeł, lěcrownož njejsom mógał Wam wiźeś.

W lěśe 2003, ako som woglědał do samskeje cerkwje, som k pomocnym wrotam. W jadnej nocy som měł cowanje wó pśichoźe. Som był w śamnej nocy na wótwórjonem pólu. Ako som dołoj glědał, som póznał, až jo była zemja spalona. Instinktiwnje som zapśimnuł, až njejo to była jano zemja pód mnu, kenž jo se paliła; CEŁA ZEMJA jo była kałana! Atmosfera wokoło mnjo jo była wulěkana. Jo se cuł njesměrnje tšašne, w takej śamnej, tšašnej nocy na toś tom městnje byś. Som zalězł na górku za drugeju wósobu, dokulaž som na toś tom spušćonem městnje dopołnje sam był. Som dojśpił wjerašk, som wokolinu pytał, ale howac nikogo njewiźeł njejo. Ako som ku gwězdam glědał, som dłymoko we sebje rozměł, až su kśesćijańske wěrjece pśed zaplesenim, kótarychž znanki su se pśiwzeli, do njebja pśiwzeli. Pótom som wócuśeł. Ako som wócuśeł, som se cuł, ako by Bog mě dowólił, póglěd do pśichoda chyśiś, a mě pón slědk dał.

Pó sedym lětach, w lěśe 2010, som stupił w starstwje 28 lět wót swójogo amta ako pomocny wrotaŕ, jo pśemyslował wó mójej słužbje a som se myslił: "Bog, som swóje winowatosći dopołnił. Ja som swójo nejwěsćejše cynił. Mógu se něnto na swójske žywjenje koncentrěrowaś?"

Znowa som měł dalšne cowanje, w kótaremž som se pśed dwórom na njebju namakał. Som stojał pśi źurjach sudnistwa a som wobglědował muskego pśede mnu, kenž jo se ze tšachom tśěskotał, ako by wěźeł, až njeby měł wuspěch, gaby raz zastupił. Skóńcnje jo zastupił, ale ja nic wó jogo pśisuźe njewěm. Sudniske jadnanje jo běžało njesměrnje malsnje a trało jano mało sekundow.

W Hebrejach 9: 22 se groni, "Człowjekoju jo póstajone, raz wumrěś, a pótom pśiźo sudnistwo." Toś som zapśimjeł, až te, kenž su na sudnistwo wujšli, južo na zemi zemrěli, mjaztym až som wjelgin žywy był. Ako jo mój cas pśišeł, som sejźeł na cerkwinej ławce, kótaraž jo dopominała na cerkwju, a som glědał na sudnika. To jo był Bog – Wón jo se zjawił pśemóžecy wjeliki na swójom sedle.

Wón jo był pśeglědny, tak až njejsom mógał jogo póstawu wiźeś, ale som wěźeła, až jo to Bog był. K mójej Lěwicy jo stojał Jezus, kenž jo se zjawił ako mój pšawiznik z cłowjeskim śěłom normalneje wjelikosći. K mójej pšawicy jo sejźeł Satan a jo źaržał tłustu aktu w ruce, w kótarejž su byli wšykne grěchy, kótarež som gdy wugbał. Pśeśiwnik, Satan, jo mě wobskjaržył pśed Bogom, wóścom, kenž jo był teke sudnik, ale pótom jo Jezus wustupował. W tom wokognušu som se wót wšyknych swójich grěchow wurěšył. Gaž se w Pódpołdnjowej Africe něchten wót sudnistwa zasuźijo, źo wón schódy wót sudniskeje žurle dołoj k popajźeńskim wobłukam, nježli až se do popajźeństwa dowjedu. Pódobnje jo to było w toś tom njebjaskem dwórje. Gaž njamaš wuspěch, źoš pó schódach do hele dołoj, ale gaž maš wuspěch, zalězoš do njebja. Za tym až som se wuwinował, som se do njebja wudał. Ako som pśišeł, jo źeń było, a som zawupytnuł, až luźe wokoło łaze. Pó swójej drastwje su wuglědali ako šulske źiśi a popajźeńske taski. A weto su byli w njebju – wóni su to zwónoźeli!!!

Pótom jo se Jezus zjawił w bělem płašću pśede mnu. Som jogo rowno pśed sudnistwo wóstajił, ale pón som jogo na njebju zasej namakał. To jo było mójo prědne nazgónjenje, Jezusa w wiziji abo cowanju z dalšneje bliskosći wiźeś. Wón jo zazdaśim był bliskego póchada. Wón jo měł śamnobrune włose, kótarež su jomu až do šyje segali. Wón jo był rědny a jo měł pórědnje nakósnu brodu. Jadnučke znamje, kenž jo mě fasciněrowało, su byli jogo wócy. Som była zaźiwana. Njejsom mógała swój wid wót jogo wócowu wótwobrośiś. Som był – njejsom sebje wěsty, lěc jo to pšawe zapśimjeśe, dokulaž njejo engelšćina mója mamina rěc – fasciněrowana. Som dłymoko gnuty wót dopóznaśa, až mój stwórišel, kótaregož lubujom, direktnje pśede mnu jo stojał! Wón jo na mnjo glědał a bźez słowa groniś, jo pósrědnił pśikaze pśez swój rozym.

Pótom su se nurili wóze a su twórili rěd pśede mnu, tak bogate, až som měł procu, je licyś. Njejo dało nikogo, kenž jo jich pósłužował. W nutśikownem su byli derje polěrowane drjewjane kłoniny,

z kótarychž jo nosyła jano gjarstka wósobow. Jezus jo mě k wěsći dał – zasej pśez swóje mysli, ale ja som to jasnje słyšał, "Sy jano mało luźi wuchował."

To jo póglědnuł k wjele bźez mjenjam prěki a źašo: "Musyš wšykne toś te drjewjane kłoninje z dušami napołniś!" Pótom som wócuśeł. Ako som wócuśeł, som se myslił, až bog jo kśěł snaź, až dušu wunosnjom a załožyjom gmejnu. Pódobnje ako w mójom prědnem cowanju som se cuł, ako by se z njebja wrośił, a som zacuła, kak jo jogo pśibytnosć mě wobdawała. Pěś lět pózdźej, w lěśe 2016, som inicěrował domacnu gmejnu. Som luźi pśepšosył, až su pśišli a ja som se za nju módlił. To jo něźi mjasec dłujko tak šło, ale kuždy raz, gaž som tam šeł, aby Bóže słowo wózjawił a se módlił, som zacuła njedostatk na měru w mójej wutšobje; Njejsom se derje pśi tom cuł. Wšako som informěrował zgromaźinu wó mójom wótstupje. Wóni njejsu musali wěcej k módlitwje do domacnostneje cerkwje pśiś. Pótom som stupił wen, zwólniwy hyś, ako jo se mě starša žeńska na dwórje bližyła. Wóna jo mě pšosyła, se za nju módliś, toś som położył swójej ruce na jeje głowu, wóna jo zacyniła swójej wócy, a ja som teke móje a módlił se za nju.

Mjaztym až som to cynił, som cuł, kak elektriski ruš pśez móju ruku jo tšugał. Som wócy wótcynił, mjaztym až som se módlił, a to jo była starša žeńska, ale pódla njeje – som se zarywała, som była wócuśona, to njejo było žedno cowanje, som se w lichem pówětšu połnje wuwědobnił – jo se Jezus direktnje pśede mnu rozsuźił, jo stojał pódla njeje a glědał na mnjo. Njeběšo pak z běłym płašćom woblacony. Město togo jo nosył nadpadne woblacenje w blušnem abo marinem barwnem zuku, kótaryž jo se wupśestrěł až k jogo nogoma. Wón jo statkował njesměrnje mócnje ze swójimi šyrokima ramjenjoma a jogo robustneju gruźu. Ako som póglěd na jogo gruź chyśił, jo se mě zdało, ako by mógała galaksije wiźeś, kótarež su tym w swětnišću pódobne byli. Mysl jo mě pśez głowu stśěliła: To jo, kenž uniwersum dostanjo! A mjaztym až som jomu direktnje do wócowu glědał, jo se smjejkotał a se pótom minuł. Som měł zaśiść, až jo jogo pósmjejk zwuraznił: "Derje cyni!" Za zamknjenje toś teje cerkwje. Pśeto to njejo był zaměr, kótaryž jo za mnjo měł; Njejsom k tomu póstajił, cerkwju wótwóriś. A ako som z módlitwu gótowy był, jo stara žeńska wócy wótcyniła a jo ku mnjo groniła: "Sy wěźeła, až som, ako sy za mnjo pšosył, zacuśe jo měła, až jo śěžkosć wót mójogo ramjenja padnuła, a ja cujom se za tym wjelgin lažko?" Som wěźeła, až jo to lažało na pśibytnosći Jezusa.

W drugem cowanju abo drugej wiziji, w lěśe 2016, som wiźeł Jezusa w njebju, kenž jo stojała samsku majestotnu sćěnu a pśed twarjenim, kenž jo stojała ze swójeju słupoweju fasadu twarjenju Nejwušego sudnistwa Zjadnośonych statow. Tam jo mě wuraznje gronił: "Njesmějoš žednu cerkwju wótwóriś." Dejm jogo jano ako skóro pśiducego krala swěta pśipowěźeś. W lěśe 2017 som se w cowanju do njebja spórał, źož som wiźeł w tronowej žurli Jezusa na jogo tronje sejźeś, jogo ruce na ruku zepěraś. Na zemi som mógał wiźeś, až jo była wokoło jogo trona kurjawa, a som mógał zuk słyšaś, ako by wójna pó swěśe pśišła. To jo był zaśiść, kótaryž som měł. Něco wjelgin, wjelgin, wjelgin póważnego jo pśišło na swět. Ja som na Jezusa póglědnuł.

Zasej som słyšał, bźez słowa groniś, ale pśez swóje mysli komunicěrowaś, jen jasnje wózjawiś: "Pśidu skóro!" Mjaztym až jo toś te słowa wugronił, jo chopił se zwignuś a jo se źaržał za ruku. Nježli pak jo mógał dopołnje stanuś, jo se móc wót njogo wumyła a jo mě chyśiła do sekundow pózlažko naslědk, z njebja a pśez njebjo. Som pśizemjeł na mójej póstoli. W tom wokognušu, ako som na póstolu padnuł, som wócuśeł a som se kśikał, dokulaž som jogo pśibytnosć tak intensiwnje we sebje zacuwał. Mója žeńska, kenž jo pódla mnjo spała, jo se pšašała: "Co jo kjabel?" Až do źinsajšnego njejsom sebje wěsta, dla cogo som tak reagěrowała, ale což jo mě pśez gubu pśišło, jo było: "Som muskego na njebju wiźeł."

Něga som se myslił, až budu doroscony, stary kśesćijański muski a snaź w mójich źewjeśźasetych lětach wumrěł. Ale 2018 jo se za mnjo wšykno změniło. We wónem lěśe, zasej raz we cowanju, njejsom Boga wiźeł, ale som słyšał jogo wjelgin głos. Na tych, kenž pśisłuchaju – pšosym źiwajšo

na to, co budu ako pśiduce groniś. Źiwajśo na słowa, kótarež ned wugronijom, dokulaž žeden z nich njepadnjo na zemju. Žedne z toś tych słowow njebuźo bźez zmysła, dokulaž wót Boga samego póchadaju. Z drugimi słowami, wóni se stawaju. W toś tom cowanju jo mě gronił: "2026 njebuźo žedne swětowe mejstaŕstwo, dokulaž žywjenje na zemi za wóstaśe tak dalej pójźo ako doněnta." Pótom som wócuśeł. Njejsom kopańca, pótakem njejsom wěźeła pśi wócuśenju, ga jo se slědne swětowe mejstaŕstwo wótměło abo gdy jo było pśichodne póstajone. Pózdźej som glědał a zgónił, až maju se graśa kopańcowych WM muskich w lěśe 2026 w prědnem rěźe w USA wótměś.

Pózdźej w lěśe 2018, ranego zajtša, som wócuśeł, som swětło zaswěśił a som zachopił, w mójej bibliji cytaś. Jezus jo se pśede mnu w běłem płašću zjawił. To njejo było cowańko, dokulaž som wócuśeł. Som jogo glědajucy na njogo glědał, ako jo wón, bźez guby wótwóriś, mě toś te słowa pósrědnił: "Wót casa, ako jo Israel 1948 narod był, budu to 77 lět až do eksodusa byś." Wón njejo wužywał zapśimjeśe "wóttšašenje", ale som rozměł, až jo se na to póśěgował. Wón jo dodał: "W lěśe 2025, 23. a 24. septembra, budu pśiś, aby móju cerkwju pśewześ mógał. Na toś tyma dnjoma njebuźo nichten źeń abo góźinu mójogo pśichada znaś. Pó tom buźo sedymlětna se wěka na zemi za slědkbyta. W lěśe 2032, 15. septembra, budu se ako kral na zemju wrośiś." Za tym až jo toś te słowa powědał, jo se wón zgubił a jo mě zaźiwany slědk pušćił. W tom casu njejsom wěźeł wjele wó kaštanju, zasejpódaśu a nawalanju.

Ako som był młody luź, kenž jo zachopił mójo drogowanje ako kśesćijan, jo mě naspomnjeł pastor, aby pśichodnu póžednosć dał, kótaryž by se stajiś dejał, a až kśesćijany je znjasu. To jo było wšykno, což jo mě w tom casu wědobne było. Njejsom se wó móžnosći wuběgnjenja pśez wóttšašenje informěrował. Som snaź wótergi słyšała šukotanje wó tom, ale mě jo felowało napšawdu dokradne rozměśe. No, wěm, až mógu toś te temy wjele debatow wuwabiś, ale jadnogo dnja jo Bog mě dał wótwórjenje, Jezaja 55 cytaś, źož se groni: "Žedno słowo wóte mnjo buźo se prozne ku mnjo wrośiś." Pótom wón jo pokazał, až by zachopił, mě wuwucowaś. Wón jo mě pomagał, mysli w mójej głowje pśeźěłaś, aby mójo rozměśe za toś te temy pódłymił. Wón jo mě wjadł k 2. kralam 2,1-11, w kótaremž źo wó něgajšne wótrysowanje z Elija. Ako Elia a Elišowa stej byłej gromaźe, stej stupiłej profeta na nju a stej se Lizic pšašałej: "Buźćo se wědobne, až waš mejstaŕ źinsa wót was bjerjo?" A Eliša jo k nim powědała: "Jo, wěm." Druge profety ze wšakich jsow su to samske cynili. Wóni su stajili jomu samske pšašanje, a wón jo wótegronił na pódobnu wašnju: "Jo, wěm." Skóńcnje jo Ela groniła: "Nježli až wót tebje wzeta, groń mě, co dejm za tebje cyniś." Tak som spóznał, až njejo źeń znjeměrnjenja Eli za nju žedno pótajmstwo był. Napšawdu jo Bog to profeta, Eliša a Elija pó zdaśu pokazała. Bog jo mě pokazał, až by to samske za pśedstojece wóttšašenje cynił. Tak som zachopił se z wjelikeju pówažnosću z toś teju temu zaběraś. Som zgónił, až jo Bog sedym swěźenjow zasajźił a Jezus pśez swójo žywjenje, jogo smjerś a jogo zrowastanjenje južo styri z nich dopołnił – pasowy swěźeń, njecesny klěb, prědnica a swětki. Jano tśi su wušej wóstali: pozawnowy swěźeń, wujadnański źeń a listowe budki.

Levitikus 23 groni, až jo se pozawnowy swěźeń zawjadł ako dnjownodnjowske tšojenje, kótarež jo se pśez wizuelne wiźenje nowego mjasecka zachopiło. Dla śěžkosćow pśi wobglědowanju małego serpa Nowomonda jo se cas pak pózdźej na dwa dnja pódlejšył. To jo wjadło k nastaśu hebrejskeje sady "Nichten njeznajo źeń a góźinu", kenž se na toś ten pozawnowy swěźeń póśěgujo. Ako južo naspomnjete, jo Jezus naspomnjeł zapśimjeśe eksodus, ako jo se póśěgował na wótrubjenje. Gaž licymy sedymasedy lět wót założenja Israela w lěśe 1948, pśiźomy do lěta 2025. Konkretnje buźotej 23. a 24. septembra 2025 dnja pozawnowego swěźenja, kótaryž se krotki cas markěrujo, w kótaremž se wótryte dojśpiśe cerkwje wótcakujo. Sedym lět pózdźej, 15. septembra 2032, wótmějo se źeń wujadnanja, na kótaremž se Jezus zazdaśim ako kral na zemju wrośijo.

Dla cogo jo mě pótakem wó swětowych mejstaŕstwach informěrował? W 1. Thessalonicher 5:5 se groni, až pśiźo cas, w kótaremž luźe ze zagóritosću pśichad měra a wěstoty pó cełem swěśe wózjawiju. To jo to, což jo wócakany charismatiski antichrist swěta pó wótrubjenju nejskerjej zlubiś

dejał. Mógało napšawdu měr daś, ale njejsom sebje wěsta, kak dłujko buźo źaržaś. W juniju 2026 buźo swět w takej pówažnej situaciji, až buźo z imersnym chaosom a znicenim konfrontěrowane, až njebuźo FIFA zamóžna, WM-graśa w USA, Kanaźe a Mexiku wusměriś.

W Mateju 24:36 naspomnjejo Jezus, až nichten njeznajo źeń abo góźinu wótrysowanja. Jolic pak to online rešeršěrujošo, móžošo websedła namakaś, wujasniś, až jo toś ten wuraz napšawdu hebrejski rěcny wobrot, kótaryž jo z pozawnowym swěźenim zwisował, kótaryž jo spócetnje jadnodnjowny swěźeń był, kótaryž jo zachopił z fyziskim widom "Neumonds".

Dla njewěstosći wó wobglědowanju jo se jadnodnjowski festiwal na dwa połnej dnja pódlejšył. Mógali pótakem groniś, až nichten njejo znał dokradny źeń abo góźinu mjaseca mjaseca – a z tym teke pozawnowy swěźeń – a na kóńcu teke kacka. Mimo togo wótbłyšćujo tradicionelny žydojski swajźbny nałog. Nan nawóženja póstajijo swajźbny termin, a akle pó tom pokazujo swójogo syna: "Źi a źi pó twóju njewjestu." Pótakem njeznajo nichten źeń abo góźinu swajźby, teke nic syn, ale jano nan. Gmejna płaśi ako njewjesta Jezusowa, tak až jo wótrywowanje analognje k swajźbje mjazy Jezusom a cerkwju.

Na zemi se na jadnom dnju stanjo, kótaryž njejo nikomu znaty, daniž synoju na zemi, ale jano nanoju. W 1. Korinterje 15:51-52 wótgłosujo Pawoł z Jezusom, z tym až póšěgujo se na "slědnu pozawnu". Wjele luźi, gaž starcyju na zapśimjeśe "slědnu pozawnu", asociěrujo jogo malsnje z knigłami zjawjenja a rozkłasć jomu za sedymu pozawnu, kótaraž se wót sedymego janźela za cas chłožeńskeje cyrški pušćijo. Toś ta interpretacija jo wopacna. Za cas pozawnowego swěźenja se šofar 99 razow wudujo, což se w 100. dyrje wjeraška, kótaryž se pomjenijo ako "slědny trumf".

W 1. Thessalonicher 5:1 se groni, "No, bratšy a sotšy, což case a daty nastupa, tak njetrjebamy was pisaś." Pawoł jo měł za njetrjebne, thessalonow wó casu "Dnja Kněza" informěrowaś, dokulaž toś ten źeń jim w slědujucych 2.000 lětach zataja, aby se pótom kóńcnego casa gmejny wuznał. W 4 naspomnjejo Pawoł, až njebuźo źeń w swětle njepśigótowany trjefiś, mjaztym až pśiźo za w śamnosći njewócakano.

Hebrejarje 10:25 nas pózbuźujo, nas dalej zgromaźowaś, wósebnje gaž se toś ten źeń bližej zgubijo. Twarźim, až njejo to někaki źeń, ale wěsty cas, kenž se napšawdu bližy.

Jezusowe su se jogo pšašali za jogo zrowastanjenjom w pósołskich stawiznach 1:6-7 a su se pšašali, "Buźoš w tom casu kral Israela?" Jezus wótegroni, "Njestoj was, case a lětne case znaś, kótarež jo nan pśez swóju awtoritu póstajił. Wy buźošo móje znanki w Judźe, Samariji a až na granicy zemje." Pópšawem njejo se jim nic šło, gdy by se Jezusowe zasej informacije a jogo kralojske wójwodstwo w Israelu wótmělo, wšako jo se to dejało 2.000 lět pózdźej staś.

Toś ta situacija jo pširownujobna z Danielom, kótaryž se pokazujo, swóje słowa až do casa kóńca pód wuzamknjenim źaržaś.

W casu kóńca buźo zjawjenje za gmejnu, wósebnje wó kóńcnem casu. Pišom, aby Pódpołdnjowu Afriku a cełу swět na to pokazał, až se Jezus wrośijo. Gaž Jezusa w twójom žywjenju njamaš abo njejsy twójo žywjenje jomu dowěrił, mysli na to, až cas snadny buźo. Cas, kótaryž jo Bog lužam dał, aby Wam pśiwzeł, cas gnady, kótaryž zmóžnijo gmejnje, ruku wupśestrěś a zawěsćiś, až ma kuždy móžnosć, Jezusa pśiwześ a wót njogo wuchowaś, se bližy swójomu kóńcoju.

Wóttšašenje buźo, a miliony kśesćijanow pó cełem swěśe, teke te w Pódpołdnjowej Africe, zgubiju se we wokognušu. Pó wótchaźe kśesćijanow ze zemje buźo se Bóže sudnistwo na swět pušćiś.

Swět pśigótujo se na swětowe mejstaŕstwa 2026. Pó wótrěznjenju 2025 pak bužo ekstremny chaos, znicenje a zapušćenje, kótarež swět až do junija 2026 bźez 2026 cynje, což k tomu wjeźo, až se žedne WM-graśa wěcej njewunjasu. Togodla som hyšći raz how, aby was pśišeł: Njewudajśo z togo, až maśo wjele casa. Cas jo wobgranicowany. Njejsom była k tomu póstajony, cerkwje założyś; Něga som se myslił, až jo to mójo bogojske póstajenje. Ale wót togo casa som póznał, až jo mójo napšawdne pówołanje, swětoju wózjawiś, až jo Jezus pśedewšym žywy a se skóro zasej wrośijo. Pśigótujśo se pótakem, swět. Dajśo swóje grěchy a wobrośćo se na Kristusa, aby wumóženje zdźaržał. Kóńc jo bliski. Ja scełego njesłužym, jadnučki pósoł byś, ale słušam k slědnym wołanim Boga.

Togodla napominam na wšyknych – normalnych wobydlarjow, pśedewześarjow, prominentnych, kněžaŕstwowych zastojnikow, prezidentow narodow na wšyknych kontinentach swěta – dajśo něnto swójo žywjenje Jezusa, pśeto cas znjeměrnjenja jo bliski.

W lěśe 2019 som telewizne wusćełanje wiźeł, w kótaremž Tom Horn wó swójich knigłach "The Wormwood Prophecy" powěda. Wón jo mjaztym zemrěł, ale za cas show jo wón naspomnjeł, až jo měł informacije wót sobuźěłaśerja NASA, kenž jo na to pokazał, až by asteroid w lěśe 2029 pětk, 13., ze zemju koliděrował. Rogow jo swój šok zwuraznił, ako jo spóznał, až mógało se pla asteroida wó palecu gwězdu jadnaś, na kótaruž se pó zdaśu 8 póśěgow bjerjo. Gaž toś ten datum srjejźišćo sedymlětneje zmužneje periody markěrujo, pótom wjeźo nas licenje wót 3 1 / 2 lět slědk do lěta 2025. Twarźim, až jo měł ze swójeju cełeju pśichodoweju liniju, kótaraž jo se w dalokej měrje z mójeju zejšła, pšawje měła.

Móju slědnu wuznamnu wiziju som 2018 dostał. Njejo prědny raz, až wót togo casa wó tom powědam. Na pśikład som wustupił w mjazynarodnem podcastu God's Voice Daily. Ja wobgóspodarjujom teke swójski youTube-kanal, aby toś to pósołstwo źělił. Rozsuźijom se, mě kanala how pśeraźiś, dokulaž njamam pśedwiźone, za sebje samego wabiś.

Jezus jo wumrěł, bu zakopany, stanjo zasej a wótjěł w lěśe 32 n. Chr. do njebja. Dajo biblijowe janźele, kenž wěrje, až by se 2.000 lět dłujko njepśibytny był a se pótom wrośił. Gaž 2.000 lět k 32 n. Chr. adděrujoš, pśiźoš na 2032 za lěto zasejzjadnośenje Kristusa. Do togo pak bužo sedym lět wuchylnosći, gaž pótakem sedym wót 2032 wótśěgnjoš, sy lětosa, 2025!

Wjele budu mě groniś, až su druge južo pódobne terminy póstajili, kótarež su wšykne w pěsku wótběgnuli – ale tenraz bužo hynac. Som sebje miliardu procentow wěsty, až wótmějo se wótrěznjenje cerkwje 23. abo 24. septembra. Napominam swět, na to pśigótowany byś. Glědaj na to, až dajoš swójo žywjenje Jezusa. Wón jo droga, wěrnosć a žywjenje. Wón jo Bog.